Todays daf sponsored by Comp-U-Plus the lowest price for Linksys/Cisco and electronics - www.compuplus.com
Likui Nismas R' Pinchas Ben Eliezer Yaakov Reich A"H

תורה אור

כביצה מכוונת טהור הא יותר מכביצה טמא ואי אמרת משקה הבא לאוכל אוכל הוא במאי איתכשר הוא מותיב לה והוא מפרק לה בסוחט לתוך הקערה א"ר ירמיה כתנאי *המחליק בענבים לא הוכשר רבי יהודה אומר הוכשר מאי לאו בהא קמיפלגי מ"ס משקה הבא לאוכל אוכל הוא ומ"ס לאו אוכל הוא אמר רב פפא דכולי עלמא (א) משקה הבא לאוכל לאו אוכל הוא והכא במשקה הבא לאיבוד קמיפלגי מר סבר משקה הוא ומ"ס לאו משקה הוא ובפלוגתא דהני תנאי דתניא *המפצע בזיתים בידים מטואבות הוכשר לסופתן במלח לא הוכשר לידע אם הגיעו זיתיו למסוק אם לאו לא הוכשר רבי יהודה אומר הוכשר מאי לאו בהא קמיפלגי דמ"ס משקה העומד לאיבוד משקה הוא ומ"ס לאו משקה הוא אמר רב הונא בריה דרב יהושע הני תנאי במשקה העומד לאיבוד פליגי והנך תנאי במשקה העומד לצחצחו קמיפלגי א"ר זירא אמר רב חייא בר אשי אמר רב סוחט אדם אשכול של ענבים לתוך הקדרה אבל לא לתוך הקערה ודג לצירו אפילו לתוך הקערה יתיב רב דימי וקאמר לה להא שמעתא א"ל אביי לרב דימי אתון משמיה דרב מתניתון ולא קשיא לכו אנן משמיה דשמואל מתנינן לה וקשיא לן מי אמר שמואל דג לצירו אפי' לתוך הקערה והאיתמר כבשים שסחטן אמר רב לגופן מותר למימיהן פטור אבל אסור ושלקות בין לגופן בין למימיהן מותר ושמואל אמר אחד כבשים ואחד שלקות לגופן מותר למימיהן פטור אבל אסור א"ל האלהים °עיני ראו ולא זר (כלו כליותי בחקי וגו') מפומיה דר' ירמיה שמיע לי ור' ירמיה מר' זירא ור' זירא מרב חייא בר אשי ורב חייא בר אשי מרב: גופא כבשים שסחטן אמר רב לגופן מותר למימיהן פטור אבל אסור ושלקות בין לגופן בין למימיהן מותר ושמואל אמר אחד זה ואחד זה לגופן מותר למימיהן פטור אבל אסור רבי יוחנן אמר אחד כבשים ואחד שלקות לגופן מותר למימיהן חייב חטאת מיתיבי סוחטין כבשים בשבת לצורך השבת אבל לא למוצ"ש וזיתים וענבים לא יסחוט ואם סחט חייב חטאת קשיא לרב קשיא לשמואל קשיא לר' יוחנן רב מתרץ לטעמיה שמואל מתרץ לטעמיה ר' יוחנן מתרץ לטעמיה רב מתרץ לטעמיה סוחטין כבשים בשבת לצורך השבת אבל לא למוצ"ש בד"א לגופן אבל למימיהן פטור אבל אסור ושלקות בין לגופן בין למימיהן מותר וזיתים וענבים לא יסחוט ואם סחטן חייב חטאת שמואל מתרץ לטעמיה סוחטין כבשים בשבת לצורך השבת הוא הדין לשלקות בד"א לגופן אבל למימיהן פטור אבל אסור וזיתים וענבים לא יסחוט ואם סחט חייב חטאת ר' יוחנן מתרץ לטעמיה סוחטין כבשים לצורך השבת אבל לא למוצ"ש אחד כבשים ואחד שלקות בד"א לגופן אבל למימיהן לא יסחוט ואם סחט נעשה כמי שסחט זיתים וענבים וחייב חטאת אמר רב חייא בר אשי אמר רב דבר תורה אינו חייב אלא על דריסת זיתים וענבים בלבד וכן תני דבי מנשה דבר תורה אינו חייב אלא על דריסת זיתים וענבים בלבד *ואין עד מפי עד כשר אלא

איוב יט

כביצה מכוונת טהור · משנה היא במסכת טהרות ומפרש בה בהדיא ובלבד שלא יגע במשקה שאינו נוגע אלא באוכל וכיון דכביצה מכוונת הוא לכי סחיט טיפה קמייתא חסר ליה מכביצה ואין האוכל אע"פ שהוא טמא מטמא המשקה שאין אוכל מטמא אחרים בפחות מכביצה אבל אם היה נוגע במשקה איטמי ליה משקה מטיפה ראשונה שהמשקה מקבל טומאה בכל שהוא וה"נ תני בה בהדיא יותר מכביצה טמא שכיון שיצאה טיפה ראשונה נטמאה בכביצה וטמא מת דנקט נקט שאינו מטמא בהיסט וה"ה לטמא שרץ וכל טמאי מגע וטמא מת לרבותא נקט דהוי אב הטומאה משום דקתני טיפה אבל זב שסוחט זיתים וענבים אפי' גרגיר יחידי טמא שכיון שיצאה טיפה ראשונה נטמא המשקה במשא הזב: ואי אמרת כו' · דקס"ד אפי' סוחט לתוך הקדירה: כתנאי · משקה הבא לאוכל אוכל הוא או משקה הוא: המחליק בענבים · נחתום המחליק פני ככרותיו בענבים שסוחט המשקה על הככר: הוכשר · האוכל *הענבים הוכשרו: הבא · לצורך אוכל כגון שסחטן לשם הפת: ה"ג דכ"ע משקה הבא לאוכל לאו אוכל הוא אלא משקה הוא והיינו טעמא דמ"ד לא הוכשר שמתחילה נסחט אדעתא דלאזיל לאיבוד שאחר שולבו וגורפו: המפצע בזיתים · בגלוי"ר כדי שיהו רכין: הוכשר · דניחא ליה במאי דנייף עלייהו שמתוך כך הם מרכים מעט: לסופתן במלח · שמתוך שהן רכין אין המלח נדבק בהן ומפלפס לרככן מבחוץ ממנו: לא הוכשר · דלא מכוין למשקה דידהו דליעקר: לידע אם הגיעו זיתיו למסוק · צריך הוא לראות אם שומנו נוח לצאת מיהו המשקה אזיל לאיבוד: הני תנאי · דמפצע ודאי במשקה העומד לאיבוד פליגי כדאמרי' אבל תנאי דמחליק לאו בעומד לאיבוד פליגי דלאו לאיבוד אזל שהרי לנאות האוכל נתנו והרי מנאתו אלא במשקה העומד לנאתו לאוכל קא מיפלגי דת"ק משקה הבא לאוכל משקה הוא ה"מ היכא דקא סריך ליה א"נ שטר ביה ריפתא דהוה משקה עביד אבל לנאתו פליגי: ודג לצירו · סוחטו דג להוציא צירו לאו משקה הוא אלא אוכלין: כבשין · ירק או כבוש ביין וחומץ: לגופו · אם לאכול הכבשים סוחטן מהמשקה הבא עליהן והבלוע בהן מותר לכתחילה דלא מפרק הוא האוכל ולאו למשקה הוא צריך: פטור · שאין זה מפרק שאין המשקה הזה יוצא מן הכבשים שלא גדל בתוכן אבל אסור אטו זיתים וענבים: שלקות · אפילו למימיהן לאו משקה נינהו אלא אוכל: למימיהן פטור אבל אסור · והא שלקות דומיא דדג לצירן הוא ולא שרי ליה שמואל לכתחילה: עיני ראו ולא זר · ראיה דבעינא למימר לך דמשמיה דרב איתמר: סוחטין כבשין · ולא מפליג בין לגופן בין למימיהן ושרי לכתחילה וקשיא לכולהו דליכא מאן דשרי כבשין למימיהן לכתחילה: דבר תורה · כלומר אסרה תורה מלאכה ודריכת זיתים וענבים הוא דהויא מלאכה אבל שאר דריסות לאו אורחייהו בהכי ולאו מלאכה נינהו:

לענות

כביצה מכוונת טהור · פי' בקונטרס שאע"פ שהאוכל טמא אינו מטמא את המשקה שאין אוכל מטמא בפחות מכביצה והאי טעמא לא ניחא אלא למ"ד בפרק כל שעה (פסחים דף לג: ושם) משקים מיפקד פקידי אבל למ"ד התם מיבלע בליעי טמאים המשקין מאליהן כיון שנגע באוכל [ומשני התם דבמתני' איירי בענבים שלא הוכשרו לאימת מתכשרי לכי סחיט להו וכי סחיט להו בציר משיעוריה והשתא לפי' רש"י מה בכך] מיד כשיצאה הטיפה ראשונה (א)נטמאה האויל ואוכל מקבל טומאה בכל שהוא ומה שהקשה ר"ח לפירו' פי' לעיל בריש המצניע (דף לא.):

דכ"ע משקה הבא לאוכל לאו אוכל הוא · לא מצינן למימר דכ"ע אוכל הוא (ב) דא"כ מ"ט דמ"ד הוכשר:

אם הגיעו זיתיו למסוק כו' · מה שקשה ליה לרב נחמן דמפרש בפ"ק (דף יז:) דגזרו לגזור בטהרה משום דעטמים שאדם הולך כו' · שם פירשתי בד"ה גוזרני:

כבשים שסחטן לגופן מותר למימיהן פטור אבל אסור · רב לטעמיה דאמר לקמן דבר תורה אינו חייב אלא על דריכת זיתים וענבים ולפירוש הקונטרס דפי' משום דלאתי המשקה מעלמא קשה לרבי אמאי גזרו להדיק אודלא אפומא דסיפת בצלי קולין (לעיל דף קמח.) שמא יסחוט הא אפילו סחיט ליכא איסור דאורייתא מיהו י"ל דהתם רבה דקאמר לה וס"ל כר' יוחנן דמחייב חטאת: **ורבי** יוחנן אמר אחד כבשים ואחד שלקות לגופן מותר למימיהן חייב חטאת · וכדג לצירו נמי הוה מחייב ר' יוחנן חטאת לתוך הקערה דדג לצירו מדמינן לשלקות בסוגיא שמעתיה דפריך מדשמואל דשלקות אהאי דדג לצירו ופי' ר"ח דהלכה כר' יוחנן דקי"ל כוותיה לגבי רב ושמואל ושמעינן ממילתא דר"י שאסור לסחוט כבשים ושלקות למימיהן ואם סחט חייב חטאת ולא הפריש בסחיטה בין קדירה לקער' אלא הכל אסור מתוך אלו דברים מתברר שאין הלכה לא כשמואל ולא כרב שאמרו סוחט אדם אשכול של ענבים לתוך הקדירה ויש שמעמידין דברי רב ושמואל בי"ט מדייק רב חסדא מדברי שמואל כן ואין לנו להורות אפרירי ולאפוקי שמעתא מחוכחיה אלא ודאי בשבת קאמרי רב ושמואל ואין הלכה כמותן לא בשבת ולא בי"ט ע"כ פי' ר"ח ומה שדקדק מדלא מפליג ר' יוחנן משמע דמיירי אפילו לתוך הקדירה אין זה דיוק דהא רב ושמואל נמי אסרי סחיטה בכבשים (ג) למימיהן ואפ"ה שרו לסחוט בהדיא אשכול של ענבים לתוך הקדירה ומה שדחה דברי המעמידין דברי רב ושמואל בי"ט אומר ר"ת שהדין עמו אבל דברי רב חסדא ביום טוב כדפירשתי לעיל:

בהמה

עין משפט נר מצוה

טו א מיי' פי"א מהלכ' טומאת אוכלין הלי"ד:

טז ב טוש"ע או"ח סי' שכ סעיף ח:

רפ"ל ועיי' מהרש"ל

יז ג מיי' פ"ח מהלכות שבת הל"י ופכ"א הל' יג סמג לאוין סה טוש"ע או"ח סי' שם סעיף ו:

יח ד מיי' פ"ח שם הל"י ופכ"א הלכה יב:

יט ה מיי' פי"ג מהלכות גרושין הלכ"ט סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סימן יז סעיף ג:

רבינו חננאל

פי' הדף שנפסלה מאוכל והיא מכשרת במשקה ואותיב רבינא טמא מת שסחט זיתים וענבי' וכו' ופרקינן בסוחט לתוך הקערה שהוא ודאי משקה. ומשני מה לא פירק פירוק זה לגבי הולב [illegible] מתרי חלתא טעמא קאמר. א"ר ירמיה כתנאי. המחליק בענבים לא הוכשר. פי' מחלק [illegible] שמחממנו בהן משקין. ומחליקין בו. ולפיכך אמר ר' יהודה הוכשר שכך משקה גמור הוא ות"ק אמר משקה הבא לאוכל הוא וכאוכל הוא חשוב ואינו מכשיר ובא רב הונא ופירש כי התנאין החולקין במחליק בענבים פליגי במשקה העומד לצחצחו ואלו החולקין במפצע זיתים בידים מסואבות פליגי. במשקה העומד לאיבוד. א"ר זירא א"ר חייא בר אשי אמר רב סוחט אדם אשכול של ענבים לתוך הקדירה אבל לא לתוך הקערה וכן פירושו כל דבר הנסחט בקדירה הוא אוכל ומותר ולתוך הקערה משקה הוא ואסור. ולולי הוה שאפילו סוחטו בקערה שרי. והא דאתמר כבשים שסחטן אמר רב לגופן מותר וכו'. דברים פשוטין הן. ואין צריכין לפנים ולא לפני פנים. אמנם צריכין אנו לברר כמי הלכה. לפיכך אנו מבררין דברי כולן: **גופא** כבשים שסחטן כגון ירקות וראשי לפתות וכרוב וכל הדומה להן. אמר רב לגופן מותר כלומר סחטן להסיר מימיהן ולאכלן מותר. אבל אם כוונתו למימיהן והוא צריך פטור אבל אסור. ושלקות כגון ירקות וכרופה לקן שלקן מקודם השבת ונשארו מימיהן בהן וכן דגים מלוחין בין לגופן בין למימיהן מותר. ושמואל אמר אחד כבשים ואחד שלקות לגופן מותר למימיהן פטור אבל אסור ור' יוחנן אמר אחד כבשים וא' שלקות לגופן מותר למימיהן חייב חטאת ומותבינן עלייהו סוחטין כבשים בשבת לצורך השבת אבל לא למוצ"ש. וזיתים וענבים לא יסחוט ואם סחט חייב חטאת קשיא לרב וקשיא לשמואל וקשיא לר' יוחנן וכל אחד מהן מתרץ מתניתא דא לטעמיה. והדריך שטומין הן אבל אנחנו כותבין תירוץ. טעמא דר' יוחנן דהלכתא כוותיה דקי"ל כל היכא דפליגי רב ושמואל ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן. ולפיכך מדקדקין בדבריו להעמיד הלכה על בוריו. ר' יוחנן מתרץ לטעמיה סוחטין כבשים בשבת לצורך השבת. אבל לא למוצ"ש ואחד כבשים ואחד שלקות לגופן אבל למימיהן לא יסחוט ואם סחט נעשה כמי שסחט זיתים וענבים וחייב חטאת. ולא הפריש בסחיטתן למימיהן בין קדירה לקערה אלא הכל אסור. והא סחיטת זיתים וענבים בין לקדירה ובין לקערה למימיהן הוא צריך. וא"ר יוחנן שהסוחט כבשים ושלקות למימיהן כסוחט זיתים וענבים וחייב חטאת. ומתוך אלו הדברים מתברר שאין הלכה לא כשמואל ולא כרב שאמרו סוחט אדם אשכול של ענבים לתוך הקדירה אבל לא לתוך הקערה. ויש שמעמיד דברי (רבינו) רב ושמואל ביו"ט. מדדייק רב חסדא מדברי שמואל. ואמר מדברי רבינו נלמד חולב אדם עז לתוך הקדירה אבל לא לתוך הקערה כדי לקיים דבריהם להיות הלכה ואינן דבריהם נכונים שאפילו ביו"ט כל אלו אסורין ולינק בפיו מן הבהמה ביו"ט אסור וכ"ש לחלוב כדתנינן בסוף פרק חרש [שנשא] פקחת. אבא שאול אומר [illegible] היכי דמי אי דאיכא סכנה אפילו בשבת שרי אי דליכא סכנה אפילו ביו"ט אסור. ומפרקי' לא צריכא דאית בה צערא (וסברא) [וקסבר] מפרק כלאחר יד הוא. [illegible] לא גזור רבנן. הנה אפי' לינק ביו"ט לא התירו אלא במקום שיש צער כ"ש לחלוב במקום שאין צער שודאי אסור. ואין לנו להורות אפירכי ולאפוקי שמעתא מחוכחתא אלא ודאי זה שאמר סוחט אדם [illegible] אבל לא לתוך הקערה בשבת אמרו. ושאמר רב חסדא ביו"ט הוא ואין הלכה כמותם לא בשבת ולא ביו"ט וכך קיבלנו מרבותינו והא דתנא דבי מנשה דבר תורה אינו חייב אלא על דריסת זיתים וענבים בלבד. לא קשיא הא דר' יוחנן *) ושאר פירות שלתי זיתים וענבים סלקא שמעתא כר' יהודה דאסר לאוכלין היוצא מהן מותר

למשקין

*) [illegible] כבשים ושלקות [illegible] צריכה תיקון קצת. ועי' בריטב"א [illegible]]

מסורת הש"ס

[illegible]

נ"ל [illegible] הוכשר

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה כביצה וכו' הטיפה ראשונה נטמא האוכל ואוכל וכו' בריש המצניע. נ"ב דף צא [illegible] ושם: (ב) ד"ה דכ"ע וכו' דא"כ מ"ט: (ג) ד"ה ור' יוחנן וכו' אסרי סחיטה בכבשים ובשלקות למימיהן:

הגהות הגר"א

[א] גמ' משקה הבא לאוכל לאו אוכל הוא. נ"ב גירסת הגאונים אוכל הוא. עי' רשב"א [illegible] עיש:

גליון הש"ס

גמ' שלקות לגופן מותר למימיהן. עי' לעיל דף קט ע"ב תוס' ד"ה [illegible]:

יבמות סו: ודף קכב. בכורות לו. מו:

Copyright (c) www.e-daf.com